

CARTESENTE

**mihail
gălățanu**

chintesențe

**m i h a i l
g ă l ă ț a n u**

chintesențe

CJG
Editura Centrului Cultural
Dunărea de Jos
- Galați 2012-

Director CCDJ:

Sergiu Dumitrescu

Coordonator proiect

cArtESEŢE:

Florina Zaharia

Copertă:

Eugen Ungureanu

instalația cărții:

Sorina Fădor Vădeanu

**m i h a i l
g ă l ă ț a n u**

chintesențe

Colecția „cArtESENȚE”

Eu vin din tradiție

Din locul unde stau,
lucrurile se văd altfel.
Numai din locul unde
sînt eu, numai de
acolo, lucrurile pot fi
povestite, se lasă a fi
povestite
așa cum le povestesc
eu, numai eu.

Eu stau pe scaunul meu
și în fața mea are loc
Proiecția.

Proiecția Minunată.

Ca Pescuirea Minunată.

Proiecția Fascinantă.

*

Locul pe care stau
s-a și impregnat de
mine. S-a molipsit de
duhoarea mea. Intimă.
Inimă, bați? Inimă,

încă bați? Cum e să
bați, de patruzeci de
ani, în același piept?
Cum e să bați, de atîta
amar de vreme,
sub aceeași piele?

*

Sîngele meu e cel mai
mare derbedeu. Cel
mai mare derbedeu
din lume. Aleargă tot
timpul fără să iasă din

mine. E cel mai mare
globetrotter, dar numai
și numai al trupului
meu.

*

Știu că locul meu
e unic pe lume.
Dumnezeu însuși
e îndrumătorul meu.
El îmi trimite *îngerul-*
pristavnic. E destul să
aflu care e voia Lui

că o și-ndeplinesc,
pe clipă, pe dată.
Voia Lui e în mine.
Și binecuvântarea Lui
e în mine.
El îmi arată Calea.
Au ce-ați văzut voi,
stele line?
Au ați văzut voi stele
line?

**Despre cum arată
opera mea. Opera
mea merge pe două
picioare lunge**

Opera mea merge pe
două picioare lunge,
Nibelunge,
Catalige.

Opera mea merge pe
două picioare lunge,

care la bust mai în sus,
Opera mea are sîni.
Opera mea are două
urechi clăpăuge
Și două buzișoare
Ce pe suflet te unge.
Sînul Operei mele e
svelt & cîrn.

Opera mea aleargă
toată ziulica prin
ponoare,

Opera mea nu are altă
menire
Decît să mă spele pe
obosite picioare,
Cu năstrapele
apelor
cele mai de sus
Pline de înțelepciune și
uimire.
Și de iubire.

Opera mea are două

şolduri pregnant
reliefate în biotop
Şi pulpe rasate,
*From the bottom to the
top.*

Ce delir e în toate
orificiile Operei Mele!
Ce brocarte, ce
caşmiruri,
Ce catifele grele
& rebele!

Drept ochi, Opera mea
are două meditații de
anahoret,
Tantrice,
Antice,
Mantrice,
Ortodoxe,
Ludice,
Budice,
Bahice,
Talmudice,
Budhice.

Și pă ele io o sărut
proclet.

**De Moldova ta nu
scapi (Închinare
villonescă la Moldova)**

Poți să dai să tai

La sare

Poți să dai la om în

cap

Poți tocmi-n femei

sudoare,
De Moldova ta nu
scapi!

Trasă svelt de patru
crați,
De cămile-n sfîșiere
Și de patru ochi
satrați,
Mioriță grea dă fiere
(tîțe dulci ca de
muiere!)

De Moldova tot nu
scapi!

Poți să-n patru ca să
crați,
Cîte vînturi sunt pe
lume.

Poți să dai în
turbăciune

Fie lapții să ți-i scapi
Într-o soață de genune.
De Moldova ta nu scapi!

Sună asta-n mânji
sireapi
De ghiersuri iute
alergate
Și pe greabăn, și pe
spate
De Mihai-Cel-Dulce-Șui
Și-Cu-Minți-Înfierbântate.
Zis Villon de Covurlui.
Însă, sfântă închinare,
Scrisă-n ochi,

pe zid de sare:
Poți în maica-ți iar
să-ncapi,
De Moldova ta nu
scapi!

Sînt neam de *Ksatriya*

Eu vin din tradiție.

Sînt neam de *ksatriya*.

În stînga țin, ridicată,

Securea mea

Din os,

Din osul strănepoților
mei.

Și, în gură, țin tăișul
înfricoșător al unui

cuțit de os,
Tot de strănebun
frumos.

Vin pe nori
Și pe vulturi repezi.
Pe aripile lor trec
oștirile din vechime
pînă acum
Ale Moldovei,
Toate oasele morților
mei strămoși.

Sînt *Brahman*,
în luptă cu *Atman*.

Bat război.
Sîngele meu ca un
vîrtej s-a pornit
Din sînge-îndepărtat și
teleleu. Sîngele meu
nu-i de la mine,
De la alții din vechime
vine.

Carele mele de război
sînt vișinii, plopii,
O, chiar și corcodușii.
Cînd mă mișc, mă
mișc cu toate
rădăcinile,
Cu seva mea întreagă
de copac bătrîn.
Nu eu lovesc. Lovește
un neam întreg,
Din Covurluii lui Majă-
la Mălini.

Lovește, în Numele
Domnului, buzduganul
lui Dragoș.

Darul domnului e
peste Bogdan.

Via mea se pețește și
se primenește an de an.

Discălicătorul

Eu sunt Discălicătorul.
Știu că m-ați așteptat.
De mult m-ați așteptat,
mai ales că stați aici
de la Discălicarea
mea. Discălicarea
mea, cu mult dinainte,
de poeți și profeți
fusesse prezisă. Prin
semne, auguri, fिकाți,

haruspicii. Scrisă pe
templele cele mai
sfinte. Pe frunte. Și pe
frontispicii.

M-am întors înapoi în
poveste.

Înapoi se destramă.

Se deșiră.

Înainte mult mai este.

M-am întors în tradiție.

Acum sunt de zece ori
mai puternic. De o
mie de ori. De o mie
de o mie de ori.

Gălățanu la puterea
zece. Gălățanul
reîncărcat.

Zece strămoși stau în
spatele meu, pregătiți,
care cu scuturi,
Care cu berbece.

M-am întors înapoi în
poveste.

Înapoi se destramă.

Se deșiră.

Înainte mult mai este.

*

O, da, trebuia să trec
prin toate aceste. Prin
ceste avataruri. Geste.
Aveste. Celeste.

Versete. Sutare. Fără de

Veste. Vestitoare,
ursitoare, drumul
dinainte mă cerne.
Drumul dinainte mă
doare.

Vestitoare, ursitoare,
drumul dinainte mi se
urzește.

Mi l-au și urzit deja,
io am fost doar ca
nebunia în napalm.
Ca flacăra în carbid.

Am fost, pe rînd,
erotic & tantric.
Am fost sfîntul eretic.
Și rămîn ce-am fost:
romantic.
Ludic. Lunatic.
Morbid. Extatic.

Acum m-am întors în
tradiție. Acasă. În
Moldova.
Acum - numai acum -

abia acum îmi puteți
judeca, deopotrivă,
Și croiala, și slova.

*

M-am întors înapoi în
poveste.
Înapoi se destramă.
Se deșiră.
Înainte mult mai este.

*

Și acum, iată, urmează
Discălicarea.

Discălicarea e chiar
această strofă.

Discălicarea e chiar
acest poem.

Iar Io sunt Mihai
Întîiul, Discălicătorul.

Viețuiesc doar în
Moldova

Și numai de Domnul

mă tem.

Și Dumnezeu îmi e
dorul.

*

M-am întors înapoi în
poveste.

Înapoi se destramă.

Se deșiră.

Înainte mult mai este.

Am venit să primenesc

Am venit să mai
primenesc ceva-ceva
prin poezie, să mai
deretic ceva,
să fac
un pic
de curat.

Din veac în veac, ea,
madam poezia, are

nevoie de o primenire.
Pînă la patruzeci de
ani, abia mi-am făcut
mîna. Abia de acum
încep. Viața mea se
crapă de ziuă,
eteroclită.

Lumina crudă a zorilor
îmi naște un trup pe
măsură. O pepită.
Chiar de-am să crăp,
Moldova o să mă

construiască
Într-o clipită.

**Moldova toată e lângă
mine**

Moldova toată e lângă
mine.

Moldova toată e
strînsă, aliniată-n
spatele meu,

Disciplinată,
ca într-un câmp de bătaie.

Nu vin singur

Nu vin singur.
Singur de-aș fi, n-aș
avea nici o putere.
Dar io vin cu
Dumnezeul meu.
Bat război,

Alături de dumnezeul
meu. Ortodox.

Împreună.

Și în spatele nostru sunt
toți moldovenii mei.

Lupta va fi
încrâncenată
de

însprâncenată.

Dar care luptă nu-i
încrâncenată?

Dar care luptă?

*

Plutesc pe-un nor, în
palma și la voia

Domnului meu, ca pe
o frunză de salată.

Vin pe-o ștevie și
pe-un ciorchine iute
de ardei.

Vin pe-o labă de lipan,
lată.

Străluminată. Vin pe-un
stînjenei.

Vin pe o nalbă înaltă.

*

Fiecare cîntic vechi e
un Discălicat.

O deşelare. Un
deşălat.

Fiecare cîntic
bătrînesc e un
Discălicat. În poveste.

În eres.

Fiecare murmur și
fiecare bocet, fiece
blestem, fiece tînguire.

Țin moartea mea la
șold. Și Dumnezeu
meu mă ține
Bine păstrat în
chimire.

*

Dacă aș fi singur, n-aș

fi nimic. Dacă aş fi
singur, n-aş fi mult.

Dacă

Aş fi singur, n-aş fi
împreună.

Dacă aş fi unul, doar
unul, n-aş însemna
nimic.

Dar io nu sunt unul.

Sunt în neştire.

Sunt în mulţime.

Sunt sobor de preoţi.

Sunt legiuire și
închinăciune.

La Domnul meu,
Hristos.

Ha, ha, credeți c-am
greșit drumul, nu-i
așa? Că m-am rătăcit.
Că nu mai ajung.
Cine-l poartă pe
Dumnezeul său
ortodox în inimă, n-are
asemuire. N-are a să

se teamă. E izbăvit
dinainte.

Și el, și drumul lui.
E însemnat cu mir
luminos. Și, în veci,
nesticăcios.

*

(Ce mirabilă, ce
luminată e lumea! Ce
bună, ce dulce, cu

gustul gustos. Mustindă
de pâine și de
frumusețe. De lapte și
miere. De parfum de
binețe. De dulci
înserări. De dulci
diminețe. În iminei să
vii, să dai binețe
inimei! Și Dumnezeu
ce comestibil, ce
sățios!)

*

La un moment dat, am
rătăcit Calea. Veneam
din Maramureșul cel
străvechi

Și nu mai știam
Încotro-i Moldova cea
nouă a mea.

Am început să mă
îndoiesc.

Să-mi uit și să-mi pun

la îndoială menirea.
Dar Domnul, pe aripi
de îngerii,
m-a adus.
Căteaua mea, Molda,
s-a înecat de bunăvoie
Într-un rai ca un roi
luminos.

Cea de-a opta cântare a oalei în mîna olarului

Tu ești un lut minunat
bun de scornit toate
celelalte șapte cântări
ale oalei în mîna
olarului
un lut cântător
și unduitor. cu coapse
care prind faptă în

mîna mea. (și atunci
mă încrîncenez în
pedala cea grea).

*

tu ești lutul cel care va
cînta
și se va spovedi
și în haine albe apoi se
va îmbrăca
și pe lume va umbla

dînd să înțeleagă viața
lui

și va iubi și va făptui
și de alți oameni se va
lega

și cu alt om se va însoți
sub chip de femeie și
sub chip de bărbat
sub pămînt

și va iubi și va pătimi
și se va pătimi
și va plînge și se va

tîngui
și va da să înțeleagă
viața sa

**Alei, Doamne, să nu
mor**

m-a-nțepat un
bărzăune
într-un câmp de alior
m-a-nțepat musca cea
neagră

alei, Doamne, să nu mor
eram tânăr, copilandru,
cu obraji de porțelan
și iubeam un
policandru
cu dulci brațe de alean

vine noaptea din
tăciune
din câmp negru de
mohor

m-a ciupit un
bărzăune,
alei, Doamne, să nu
mor

**După patruzeci de ani,
viața a început să
prindă adâncime
(Laserul melancolic)**

După patruzeci de ani,
viața mea a început să

prindă adâncime. Contur.
De parcă aş fi pescuit
la copcă şi ar fi trebuit
să schimb distanţa la
greutate. Plumbul.
Plumbul care-mi
toarnă plumb în
picioare. Toţi plumbii
vieţii mele, muritoare.
Am înţeles, de fapt,
am reînţeles, de fapt
mi-am adus bine

aminte că poezia e un
dar. E un har neîndoios
și o sabie pe care poți
Și trebuie
Să o preschimbi în
cuvinte.

E un laser melancolic.
Un cântec bucolic, în
care mai încape, din
cînd în cînd, cîte o
scenă horror.
Ca și viața.

mihail gălățanu

Născut la 11 septembrie
1963, în Galați.

- 1980-1981 - debut
literar în *Luceafărul*.

- 1984/1985 - Premiul
Național *Confluențe*
pentru debut.

- 1987 - debut în volum:
Știri despre mine,
Ed. Litera, București.

Cărți publicate: 1993 -
Scrâșnind în pumni, cu

*grație, 1996 - Bunicul
Kennedy, 1996 -
Evanghelia lui Barabas,
1997 - Mireasa tuturor,
1998 - Poetus Captivus,
1999 - Meșterii de
clopote, premiul
național “L. Rebreanu”,
2000 - Memorialul
plăcerii, 2001 - Strada
Plantelor , 2001 - O
noapte cu Patria, 2001 -
Româna cu prostii, 2002
- Diapazonul plictisit,*

2003 - *Mormîntul meu se sapă singur*, 2004 - *Apocalipsa printr-o gură de om*, 2005 - *Burta înstelată*, 2006 - *Mireasa fără corp*, - 2006 - *Inimă de diamant*, 2007 - *Strada plantelor și alte povestiri*, 2007 - *Literatura de cartier / Un posibil manifest al generației 90*, *Orbirea lui Tiresias (vol. I)*, 2008 - *Literatura de cartier* ,

*vol. II: Între ispititor și
mîngîietor, 2008 -
Stradivarius , 2008 -
Mortul îndrăgostit, 2009
- French Cancan, 2009
- Despre Artă, Mysticism
& Nebunie, 2009,
Premiul ASB pentru
Poeme amniotice, 2011
- România aproximativă,
2012 - Douăsprezece
cântece înaintea
nașterii, 2012 - Cutia
Pandorei.*

cuprins:

Eu vin din tradiție -	5
Despre cum arată opera mea. Opera mea merge pe două picioare lungi -	10
De Moldova ta nu scapi (Închinare villonescă la Moldova) -	15
Sînt neam de <i>Ksatriya</i> -	20
Discălicătorul -	25
Am venit să primenesc-	34

Moldova e toată lângă
mine - 36

Nu vin singur - 37

Cea de-a opta cîntare a
oalei în mîna olarului - 48

Alei, Doamne, să nu
mor - 51

După patruzeci de ani,
viața a început să prindă
adîncime (Laserul
melancolic) - 53

**Au mai apărut în
colecția cArtESENȚE:**

**1. nișteversuri - Tudor
Cristian Roșca**

**2. Daniel în groapa cu
lei - Iulian Grigoriu**

**3. Scrum de aripi -
Stela Iorga**

**4. Obiecte de inventar
- Corneliu Antoniu**

**5. Sahare și fântâni
(cuburi de aer) -**

Angela Ribinciuc

6. Elegiile vieneze -

Victor Cilincă

7. Rochia fără sfârșit

- Ion Zimbru

8. Memorialul

dantelelor galbene -

Paul Blaj

9. Neliniști autumnale - Vali Crăciun

În curs de apariție:

**11. Inorogul de călimară
- Simona Toma**

CARTESEŢE

